

Levh-i Mahfuz hakkında

Cüneyt Zeytinci: “Levh-i Mahfûz hakkında bilgi verir misiniz?”

Cenâb-ı Allah, kâinatın bir çekirdeği olarak, önce, kendi nûrundan Hz. Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmın nûrunu yarattı. Bu nûr, Allah’ın takdiri ile dilediği gibi geziyordu.¹

O zaman ne levh-i mahfuz, ne kalem, ne cennet, ne cehennem, ne melek, ne gök, ne yer, ne güneş, ne ay, ne insan ve ne de cin; hiçbir şey yoktu!²

Sonra suyu yarattı. Sonra arş-ı âlâ’yı yarattı. Arş-ı Âlâ, su üzerinde idi.³ Sonra, Arş içinde Kürsî’yi yarattı.

Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm Ebû Zerr-i Gıfârî’ye (ra) şöyle buyurmuştur:

“Yâ Ebâ Zer! Yedi kat gök ile yedi kat yerin Kürsî yanında büyüklükleri, ancak bir çölün ortasına atılmış bir kapı veya bir yüzük halkası gibidir. Arş-ı Âlâ’nın da Kürsî’ye göre büyüklüğü, o çölün o halkaya nazaran büyüklüğü derecesindedir.”⁴

Arş-ı Âlâ’nın su üzerinde bulunuşu ne demektir? Demek, gerek içmek, gerekse arınmak sûretiyle hayat damarlarımızın bu derece su ile bağlı bulunuşu boşuna değil. Su, içindeki rahmeti okuyup takdir edebilirsek, bizi Rahman ve Rahîm isimlerinin arşına ve Arş-ı Âlâ nezdindeki yüksek makama çıkarabilecek bir kudrete ve hasiyete sahip.

Arş-ı Âlâ, Üstad Saîd Nursî Hazretlerine göre, Zâhir, Bâtın, Evvel ve Âhir isimlerinin halita ve karışığıdır. Bâtın ismi itibariyle bakıldığında Arş melekût, kâinât da mülk olur. Yani, Bâtın ismi varlıkların daha çok melekûtünü ve iç yüzünü kuşatmış olduğundan, kâinâtın ve olayların mukadderâtını elinde tutan Arş-ı A’lâ ekseriyetle Bâtın isminin tasarruf alanı hükmündedir. Bu isme göre kâinât mülktür, yani dış yüzeydir, yani hükümlerin, emirlerin ve kânunların uygulandığı mahaldir.⁵

Levh-i Mahfûz ise, Hafız, Alîm, Kadîr, Mürîd, Mukaddir, Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın ve Allah’ın kendi ilminde var olan sair isimlerinin emir ve talimatlarının kaleme alındığı, kâinâtta her nesnenin mukadderâtının plânlanıp yazıldığı muazzam kürsüye ait büyük kader defteridir.

Kâinât ve zerrelerden kürelere kâinâtta var olan tüm varlıklarla ilgili emir ve hükümlerin, mukadderât ve plânların, proje ve tâlimatların yazıldığı, dikte edildiği, korunduğu, muhafaza edildiği ve zamanı gelince icrâyâ dökülmek üzere saklandığı alan levh-i mahfûzdur. Cenâb-ı Hak buyurur ki: “Ölüleri diriltecek olan ve onların iyi ve kötü işleriyle arkalarında bıraktıkları eserleri zâyî etmeyip kaydeden Biz’iz! Biz her şeyi İmam-ı Mübîn’de (Levh-i Mahfûzda) tek tek yazdık.”⁶

Kur’ân levh-i mahfuzda yazılmış, korunmuş ve yer yüzüne levh-i mahfuzdan indirilmiştir.⁷

Hiz. Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor: “Resulullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

“Hz. Âdem ile Musa aleyhimesselem Rab’leri katında birbirlerine karşı delil getirerek mücâdele ettiler. Neticede Âdem, Mûsâ’yı delil ile susturdu.

Hiz. Musa, Hiz. Âdem’e (as) dedi ki:

“Ey Âdem! Sen bizim babamızsın! İşlediğin günahla insanları Cennetten çıkardın ve onları bedbahtlığa attın, mahrûmiyete ve zarara düşürdün!”

Hiz. Âdem de Hiz. Musa’ya:

“Sen, Allah’ın peygamberlik vermek suretiyle seçtiği ve hususî kelâmına mazhar kıldığı Mûsâ’sın! Benim yaratılmamdan kaç yıl önce Allah’ın Tevrât’ı yazdığını buldun?”

Hazret-i Mûsâ (as):

“Kırk yıl önce!” dedi.

Hazret-i Âdem (as) :

“Peki Tevrat’ın içinde, ‘Ve Âdem Rabb’ine âsî oldu da şaşır kaldı!’ (Bu âyet Kur’ân’da da vardır: Tâhâ Sûresi: 121) âyetini buldun mu?” diye sordu.

Hazret-i Mûsâ (as):

“Evet, buldum!” dedi.

Hazret-i Âdem (as):

“Öyle ise, Allah’ın, işleyeceğimi beni yaratmasından kırk yıl önce üzerime yazmış

olduğu bir işi işlememden dolayı beni azarlayıp, ayıplamaya mı kalkıyorsun?” dedi.

Resulullah (asm) devamla dedi ki:

“Hz. Âdem böylece Mûsâ’yı delil ile iknâ etti ve susturdu.”⁸

Rebîa İbnu Gülsüm (ra) bildirir ki: Peygamber Efendimiz (asm) şöyle buyurdu: “Nutfe rahimde istikrar bulduktan sonra görevli melek onu avucuna alarak: ‘Ey Rabbim! Kız mı, oğlan mı?’ diye sorar...”

Meleğe: “Ümmü’l-Kitab’a (Levh-i Mahfuz) git, zîra sen onda bu nutfenin (hayat) kıssasını bulacaksın” denilir.

O da gider ve aradıklarını bulur. Ve çocuğun erkek mi kız mı, şakî mi said mi, rızkı az mı, çok mu, helâl mi, haram mı, eceli uzun mu, kısa mı, tam mı, eksik mi, yaratılışı tam mı, düşük mü, iyi ahlâklı mı, kötü ahlâklı mı, mekânı nerede, sakat mı, sağlıklı mı olduğunu yazar.”⁹

Ebu Bekr İbnu’l-Arabî bu hadisten şu inceliği çıkarmıştır: “Bunları meleğin yazmasındaki hikmet, bunların Allah’ın irâdesine göre değiştirilmeye kabiliyetli olmasıdır. Eğer bunları Allah yazmış olsaydı değişmezdi.”

Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin de ifâde ettiği gibi, bizim duâmız ve yönelişimiz çerçevesinde Cenab-ı Hak dilediği gibi bu yazıyı değiştirebilmekte, musîbeti def edebilmekte, bizim mutluluğumuz lehine çevirebilmektedir.¹⁰

Şu halde, hâfıza kuvvetimizin işâret ettiği levh-i mahfuz¹¹, tüm varlıkların tüm hareketlerinin asıllarının ve hakikatlerinin yer aldığı büyük kader defteri hükmündedir ki, kâinatta akıp giden olayların hepsi bu hükümlerin ve yazıların uygulama alanına dökülüşü demektir.¹² Üstad Bedüzzaman’ın diğer bir ifâdesiyle, âlemde her mevcut, Levh-i Mahfuzda yazılmış yazının cisimleşmiş bir lafız olarak görüntüsünden ibârettir.¹³

Dipnotlar:

- (1) Bedüzzaman, Mesnevî-i Nuriye, Yeni Asya Neş. S.99;
- (2) Kastalanî, Mevahibü’l-Ledünniye, C.1 S.7;
- (3) Hûd Sûresi: 7;
- (4) Tecrid-i Sarih Tercemesi, 9/7;
- (5) Mesnevî-i Nûriye, s. 91;
- (6) Yâsîn Sûresi: 12;
- (7) Bürûc Sûresi: 22;

- (8) Buhârî, Kader 11, Enbiya 31, Tefsir, Taha 1, 3, Tevhid 37; Müslim, Kader 13, (2652); Muvatta, Kader 1, (2, 898); Ebu Davud, Sünnet 17, (4701); Tirmizî, Kader 2, (2135);
- (9) İ. Cânân, K. Sitte: 14/12;
- (10) Mesnevî-i Nûriye, s. 175;
- (11) Sözlür, s. 149, 433;
- (12) Sözlür, s. 505; Mektûbât, s. 40, 41;
- (13) Şuâlar, s. 150.